ri. Amē dico vobis deſcēdit hic iuſtificatus in do
mum ſuam ab illo: q2 omnis qui ſe exaltat humili
abitur: ⁊ qui ſe humiliat exaltabitur.
AVG. de ver. do. Quia fides non eſt ſuperbo2u3 ſed
humiliū: pmiſſis ſubiecit parabolā de humilitate: ⁊ ꝯ ſu
pbiā. vñ dr̄. Dixit aūt ⁊ ad quoſ. q̄ in ſe cōfidebāt tāq̄ iu
ſti ⁊ aſpernabant cete. para. iſtā. THEO. Quia. n. ſuper
bia plus q̄ alie paſſiōes vexat hoīu3 mētes: iō crebrius
de hac monet. Eſt aūt ſupbia dei ꝯtēptus: quotiēs. n. ali
quis nō deo: ſ3 ſibi aſcribit bona q̄ facit: qd ē aliud q̄ dei
negatio? cū igit̄ ꝯſidētiū in ſeipis nō aūt totū attribuētiu3
deo: ſ3 ob hoc ēt ceteros ꝯtēnētiū: parabolā pponit: oñ
dēs q̄ iuſticia q̄uis hoīe3 approximet deo: ſi tñ aſſumat
ſupbiā ad infimū deiecit hominē. vñ ſeq̄t: Duo. ho. aſcē.
in tēp. vt ora. vnus phariſeus ⁊ alter publicanus. GRE
CVS. Diligentia quidē orōnis docuit nos p viduā ⁊ iu
dicē: hic aūt p phariſeū ⁊ publicanū docet nos: quō ſint
ei dirigēda precamina: ne ſit infructuoſū orōnis negociū
Cōdēnatus ē aūt phariſeus cū incaute oraret. nā ſeqtur.
Phariſeus aūt ſtās hec apud ſe orabat. THEO. Per
hoc q̄ dicit Stans: elatū eius aīum notat: ipſo. n. habitu
ſupbiſſimus videbat. BASI. Dicit aūt. Apud ſe orabat
q̄ſi nō apud deū: q2 ad ſeipm redibat p peccatu3 ſupbie:
Seqtur. n. Deus grās ago tibi. AVG. de v̄. do. Nō rep
hēdit: q2 deo grās agebat: ſ3 q2 nihil ſibi addi cupiebat.
Ergo ia3 plenus es: iā abundas. nō ē q̄re dicas. Dimitte
nobis debita nr̄a. Quis ē igit̄ qui impie obpugnat grām
ſi reprehēdit qui ſupbe agit grās? Audiāt q̄ dicunt. Deus
me hoīe3 fecit: ego me iuſtū facio. O peior ⁊ deteſtabili
or phariſeo q̄ ſupbe iuſtū ſe dicebat: ſ3 tñ inde grās deo
agebat. THEO. Attēde aūt ſeriē orōnis phariſei. Prio
naq3 dixit q̄ ei aberāt: deinde ſubiungit q̄ hēbat. Seq̄t
n. Quia nō ſu3 ſicut ceteri hoīu3: raptores: iniuſti: adulte
ri. AVG. de v̄. do. Diceret ſaltē ſicut multi hoīes. Quid
ē ceteri hoīes: niſi oēs preter ipm? Ego inquit iuſtus ſum
ceteri peccatores. GRE. xxiij. mo. Quatuor quippe ſūt
ſpecies q̄bus ois tumor arrogantiū demōſtrat̄: cū bonū
aut a ſemeipis hēre ſe eſtimāt: aut ſi ſibi datū dēſup credūt
p ſuis ſe hoc accepiſſe meritis putāt: aut certe cū iactant
ſe hēre qđ nō hñt: aut deſpectis ceteris ſingulariter videri
appetunt habere qđ hñt. vñ ⁊ phariſeus hic bonoꝝ ſibi
opeꝝ merita ſingulariter tribuit. AVG. de ver. do. Ecce
aūt ex vicino publicano maioris erat ei tumoris occaſio
Seqtur. n. Vel vt ēt hic publi. q. d. Ego ſolus ſu3. Iſte de
ceteris eſt. CHRY. Nō. n. ſaciauerat contentū eius tota
humana natura: ſ3 ⁊ publicanū aggreſſus ē. moderatius
aūt peccaſſet ſi publicanū excepiſſet. Nūc aūt vno verbo
⁊ abſentes inuadit: ⁊ vulnera p̄ntis laceſſit. Nō ē aūt gra
tiaꝝ actio iuectiua alioꝝ. Si regratiaris deo ipe tibi tm̄
ſufficias: nec te ad hoīes trāſferas: nec primū ꝯdemnes.
BASI. Diſcrepat aūt elatus a conuiciatore ſola habitu
dine. Is. n. in alios vtitur cōuicijs: hic aūt ſe mētis teme
ritate extollit. CHRY. Qui āt alijs ꝯuiciat̄: ſibi ⁊ alijs
multa mala facit. pmo. n. audiētem reddit peiorē: q2 ſi ſit
peccator: ſit letior criminis inuēto collega: ſi ſit iuſtus ex
tollit̄: p aliena crimina inductus de ſe magna putare. Se
cūdo cōitate3 eccleſie ledit nō. n. oēs audiētes vituperant
eū ſolū q̄ peccauit: ſed ritu chriſtiano ꝯtumelias innectūt
Tertio dei gloria3 blaſphemare facit: ſicut. n. recte agen
tibus nomē dei glorificat̄: ſic nobis peccātib9 blaſphema
tur. Quarto eū qui audiuit obprobria ꝯfundit iprudēti
orē cū ⁊ aduerſariū faciēs. Quinto ſtatuit ſe pene obno
xiū: rebus platis q̄ ſibi nō cōueniūt. THE. Expedit āt
nō ſolū declinare a malo: ſed ēt agere bonū. Et iō cū di
xiſſet: Nō ſu3 ſicut adulteri: ſubiungit p oppoſitū. Ieiuno
bis in ſabbato: Sabbatū hi dicebāt hebdomada3 ad vl
timā diē q̄etis. Ieiunabāt. n. phariſei ſecūda ⁊ q̄nta feria
ſic igit̄ ieiunia obiecit ꝯ paſſionē adulterij. nā ex volupta
te ē laſciuia. Rapacibus vero ⁊ iniuſtis oppoſuit decima
rū ſolutionē. Sequit̄. n. Decimas do oīum q̄ poſſideo. q.
d. Adeo rapinas ⁊ neq̄cias refugio: vt ēt mea cōtribuam
GRE. xix. mo. Ecce ciuitatē cordis ſui inſidiātibus ho
ſtibus p elationē apperuit: quā fruſtra p ieiunium ⁊ eleo
clauſit: Incaſſu3 munita ſūt cetera: cū locus vnus de quo
hoſti patet aditio munitus nō eſt. AVGV. de ver. do.
Quere aūt in verbis eius: nihil inuenies qđ deū roga
rit. aſcendit quidem orare: noluit deū rogare: ſed ſe lau
dare: ⁊ rogāti inſultare. publicanū aūt cordis conſcientia
remouebat: ſed pietas applicabat. vñ ſeqtur: Et publica
nus a lōge ſtans nole. nec oculos ad celū leuare. THE.
Quāuis aūt publicanus ſtetiſſe dicat̄: diſtabat tñ a pha
riſeo tā verbis q̄ habitu: necnō ⁊ corde ꝯtrito. nā3 vere
batur oculos leuare in celū: cēſens indignos viſionis ſu
perne eos qui maluerūt bona terrena ſpectare ⁊ querere
necnō ⁊ pectus tundebat. vñ ſequit̄: Sed peucię bat pectuſ
ſuū: cor quodāmodo pungens cā cogitationū prauaru3
necnō ⁊ excitās vt dormitans. vñ nō aliud q̄ dei ꝓpicia
tione3 petebat. Sequit̄. n. Dicēs: Deus propitius eſto mi
hi peccatori. CHRY. Audiuit q2 nō ſu3 velut hic publi
canus: nec indignatus ē ſed ꝯpunctus: detexit ille vulnus
querit hic medicinā. Nemo igit̄ illud frigidū pferat ver
bū. Nō audeo: pudoroſus ſum nō poſſu3 aperire. Ta
lis reuerentia eſt diabolica. Vult. n. diabolus obſcurare ti
bi fores acceſſus ad deum. AVG. de ver. do. Quid igit̄
miraris ſi deus ignoſcit: qñ ipſe agnoſcit: de lōginquo ſta
bat: deo tñ appropinquabat: ⁊ eū dñs de ppe attēdebat.
Excelſus. n. dñs ⁊ humilia reſpicit: nec oculos ad celū le
uabat vt reſpiceret: tremebat cōſcientia ſpem ſublevabat
percutiebat pectus ſuū: penas de ſeipo exigebat: propte
rea dñs ꝯfitenti pcebat. Audiſti ſuperbū accuſatorē: audi
ſti humilē reum. audi nunc iudicē dicētem: Amē dico vo
bis: deſcendit hic iuſtificatus in do. ſuā ab illo. CHRY.
Geminos aurigas ⁊ duas bigas in ſtadio poſitas ſermo
preſens pponit in altera quidē iuſticiā cū ſupbia. i altera
peccatū ⁊ humilitatē. ⁊ vides bigā peccati ſuperare iuſti
ciam: nō proprijs v̄tutibus: ſed humilitatis ꝯiuncte. Illā
vero deuictā nō fragilitate iuſticie ſed mole ⁊ tumore ſu
perbie. nā ſicut humilitas p ſui eminentia3 peccati podus
ſuperat: ⁊ ſaliens attingit deu3: ſic ſuperbia ob ſui molem
de facili iuſticiā deprimit. ſi ergo plura facta ſtrenue ge
ras: putas aūt te poſſe pſumere tota caruiſti oratione. ſi
vero mille feras in conſciētia faſces reatuū: ⁊ hoc ſolum
de te credas q̄ es infimus oīum: multā obtinebis apud deū
fiduciam. Et iō ſue ſnīe cām aſſignans ſubdit: q2 ois qui
ſe exaltat humi. ⁊ qui ſe humi. exalta. Humilitatis nomē
multiplex ē. Eſt. n. quedā virtus humilitas: iuxta illū. Cor
contritū ⁊ humiliatum deus non deſpicias. Eſt ⁊ humili
tas ab erumnis: iuxta illud: Humiliauit in terra vitā meā
Eſt ⁊ humilitas a peccatis ⁊ ſupbia ⁊ inſaciabilitate diui
tiaꝝ. Quid. n. humilius his qui ſe ſubmittūt in diuitijs ⁊
potentatu ⁊ hec reputant magna. BASI. Similiter ēt
exaltari laudabiliter contingit: qñ. ſ. non humilia cogitas
ſed mens tua eſt per magnanimitate3 i virtute erecta. Ta
lis aūt ai celſitudo ē eminentia in triſticijs: terrenoꝝ con
temptus: conuerſatio in celis: ⁊ videtur huiuſmodi mn
tis ſublimitas eandem habere differentiam ad elationē
quam arrogātia parit: qua3 hz corpulentia corporis hn
diſpoſiti ad inflationē carnis cum ex hydropoſi tumet.
CHRY. Hec igitur faſtus inflatio ab ipſis celis poteſt
deprimere nō cauentem: humilitas vero ⁊ ab ipſa abyſſo
reatuū hominē ſublimare. hec eni3 pre phariſeo publica
num ſaluauit. latronem ante apoſtolos duxit. illa vero ē
in corpoream ingreſſa ē poteſtatem. Ceterum ſi iuxta de
licta humilitas tam facile currit vt ſuperbiā iuſticie tran
ſeat. ſi iuſticie coniunxeris eā: quo nō ibit: aſſiſtet ipſa tri
bunali diuino in medio angeloꝝ cū fiducia multa. Ru
ſus ſi factus cōiunctus iuſticie eā deprimere potuit ſi con
iunctus

Ca.XVIII.

ſunctus ſit peccato: in quantam gehennam detrudet? hoc
dico nō vt negligamus iuſticiā: ſed vt faſtum videmus.
THE. Sȝ forſitan mirabitur aliquis: quō phariſeus
cū pauca verba ſue laudis ꝓtulerit cōdēnat. Job vero cū
pluria fuderit coronat. Eo. ſ. ꝙ phariſeꝰ talia dicebat cri
minādo alios: nulla rōne cogente: iob vero vrgētibus eū
amicis ⁊ preſſuris premētibus coactus ē ꝓprias virtutes
referre ad dei gloriā: ne hoīes deſiſterēt a profectu vtutis
BE. Typice aūt phariſeus ē populus iudeoꝝ q̄ ex iuſtifi
canonibꝰ ſuis extollit merita ſua: publicanus vero genti
lis ē q̄ longe a deo poſitus ꝯfitet peccata ſua: quoꝝ vnus
ſuperbiendo receſſit humiliatus: alter lamentādo appro
pinquare meruit exaltatus.

Afferebant aūt ad illuȝ infantes: vt eos tāgeret
Qd̄ cū viderēt diſcipuli icrepabāt illos. Jeſus āt
conuocās illos dixit: Sinite puulos venire ad me
⁊ nolite vetare eos. Taliū ē. n. regnum dei. Amen
dico vobis quicunqȝ non acceperit regnum dei ſi
cut puer: non intrabit in illud.

THEO. Poſt predictaȝ humilitatē dn̄s docet p ea q̄
fecit: no repellēs: ſȝ gratāter puulos admittēs. vn̄ dr̄: Affe
rebāt āt ad illū īfātes vt eos tāgeret. AVG. ď v̄. do. Cui
afferūtur tangendi niſi ſaluatori: ſed ſi ſaluator ē: ſaluādi
offerunt illi qui venit ſaluū facere qd̄ perierat: vbi iſti pe
rierāt: quantū ad ipos ptinet inocētes. Sed ſm̄ apoſto-
lum p vnū hoīeȝ intrauit peccatū in orbem terraꝝ. Veni
ant ḡ puuli vt languidi ad medicū: perditi ad redēptoreȝ
AM. Duꝝ aūt aliquibus videri pōt: ꝙ diſcipuli dn̄m in
fantulos adire prohibebāt. Seqtur. n. Qd̄ cū vide. diſci.
increpabāt illos. Ubi vel myſteriū intelligas vel affectū.
Necq̄. n. hoc inuidie aut in pueros mentis aſperitate faci
ebant. ſed ſedule ſeruitutis obſequia dn̄o deferebant: ne
opprimerēt a turbis. Reſpuenda quippe ē vtilitas noſtra
vbi diuinitatis iniuria ē. Jn myſterio aūt qꝛ prius ſaluari
populū iudeoꝝ ex quo ſm̄ carnem nati fuerāt geſtiebāt.
Sciebāt q̄dem myſteriū ꝙ vtriſqȝ populis vocatio debe
retur. Nā ⁊ pro chananea muliere ſupplicarūt ſȝ fortaſſe
adhuc ordinē neſciebāt. vn̄ ſeqtur. Jeſus aūt conuo. eos
di. Sini. par. veni. ad me: ⁊ nolite vetare eos: Taliuȝ eſt
enī re. dei. Nō etas prefert etati: alioqn obeſſet adoleſce-
re. Cur ḡ pueros dicit aptos eē regno celoꝝ: fortaſſe quia
maliciā neſciāt: fraudare nō nouerint: referre nō audeant
ſcrutari ignorēt: opes: honorē: ambitionē nō appetāt: ſȝ
nō ignorare iſta virtus ē: ſed contēnere. Nō. n. virtus eſt
nō poſſe peccare ſed nolle. Nō igit̄ puericia ſed emula pu
ericius ſimplicitatis bonitas deſignat̄. BE. Vn̄ ſignanter
dixit Taliū: nō Jſtoꝝ: vt oſtenderet nō etatē regnare ſȝ mo
res: ⁊ his qui ſimilē haberēt innocētiā ⁊ ſimplicitatē pre-
mia repromitti. AM. Denicq̄ hoc ſaluator expreſſit di-
cens. Amē di. vo. q̄cunqȝ nō acceperit re. dei ſicut puer:
nō intrabit in il. Quis puer imitandus eſt apoſtolis xp̄i:
niſi de quo Yſaias dicit: Puer natus ē nobis: q̄ cū maledi
ceret: nō maledixit. Jtaqȝ in puericia ē quedā venerabi-
lis moꝝ ſenectus ⁊ in ſenectute inocēs puericia. BASI.
Suſcipiemus aūt regnū dei vt puer: ſi diſpoſiti fuerimꝰ
erga doctrinā dn̄i: vt puer in diſciplina nequaq̄ ꝯ dicēs:
nec diſputās cū magiſtris: ſed credibiliter ⁊ obedienter i
bibens documēta. THE. Gentiliū ergo ſapiētes queren
tes ſapiam in myſterio qd̄ ē regnū dei: nec volentes hoc
abſqȝ fide ſyllogiſtice probationis admittere: merito ex-
cluſi ſunt ab hoc regno.

Et iterrogauit eū q̄dā princeps dicēs. Mgr̄ bo
ne: qd̄ faciēdo vitā eternā poſſidebo? Dixit āt ei ie
ſus: Quid me dicis bonū? Nemo bonꝰ niſi ſolus
deꝰ: Mādata noſti: Nō occides: nō mechaberis
nō furtū facies: nō falſū teſtimoniū dices: honora
patrem tuuȝ ⁊ matrē tuā. Qui ait: Hec oīa cuſto
diui a iuuētute mea. Quo audito ieſus: ait ei. Ad
huc vnū tibi deeſt. Oīa quecunqȝ habes vende ⁊
da pauperibus: ⁊ habebis theſauꝝ in celo: ⁊ ve
ni ſequere me. His ille auditis contriſtatus ē: qꝛ
diues erat valde.

BEDA. Audierat princeps quidē a dn̄o tm̄ eos q̄ pu
eroꝝ vellent eē ſimiles: regnū dei intraturos: atqȝ iō po-
ſcit ſibi nō p parabolā: ſed palā q̄bus opeꝝ meritis vitā
eternā ꝯſequat̄ exponi. vn̄ dicit̄: Et inter. eū qui. prin. di.
Mgr̄ bo. q̄d faci. vi. eter. poſſidebo. AM. Tentator prin
ceps iſte magiſtrū bonū dixit q̄ deū bonum dicere debu
iſſet. Nā lȝ in diuinitate bonitas ſit ⁊ ī bonitate diuinitas
tn̄ addendo Magiſter bone: in portione bonū dixit: nō
ī vniuerſitate. nā deꝰ in vniuerſitate bonus: homo ex pte.
CIRY. Putauit aūt ſe xp̄m capere duȝ vituperaret mo
ſaicū preceptū: itroduceret vero ſua ſtatuta: accedit ergo
ad magiſtruȝ ⁊ bonū eū nuncupans: dicit ſe velle doceri
qꝛ ḡ tētatiue q̄rebat q̄ apprehendit ſapiētes in aſtutia ſua
ꝯuenienter ei rn̄det. nā ſequit̄: Dixit aūt ei ieſus: q̄d me di
cis bonū: nemo bonus niſi ſolus deus. AM. Nō bonū
ſe negat: ſed deū deſignat: bonus quidē nō ē: niſi plenus
bonitatis: ꝙ ſi quē moueat: qꝛ nemo bonꝰ: moueat ⁊ illō
niſi deꝰ. ꝙ ſi a deo filiꝰ non excipit: vtiqȝ nec a bono xp̄s
excipit. nā quō nō bonus ex bono natus: arbor. n. bona
fructꝰ bonos fac̄: Quō nō bonꝰ cū bonitatē ſua ſubſtātia
ex pr̄e aſſūpta nō degnāuit ī filio q̄ n̄ degnāuit ī ſpū: Spi
ritus tuus inq̄t bonus deducet me in terrā rectā. ꝙ ſi bo
nus ſpiritus q̄ excepit a filio: bonus vtiqȝ ⁊ ille qui tradi
dit. Jtaqȝ qꝛ legiſperitus eſt iſte qui tētat: ſicut ī libro alio
demonſtrat̄. Et bene dixit. Nemo bonus niſi vnus deus
vt admoneret qꝛ ſcriptū ē. Nō tentabis dn̄m deū tuuȝ: ſȝ
magis confiteretur dn̄o qm̄ bonus. CHRY. Vel aliter
Auarū quidē dicere hūc pricipē nō vereboꝛ: nā hoc chri
ſtus ei improperat: tentatorē autē mīme. TY. Ergo cū
dicit: magiſter bone q̄d faciēdo ⁊c̄. q. d. Bonus es digna
re me reſponſo in eo ꝙ quero doctus ſum vetus teſtamē
tum: te tn̄ pſtantiorē video nō ꝓmittentē terrā ſed predi-
cantē regnū celoꝝ. Dic ḡ mihi q̄d faciendo vitaȝ eternā
potero poſſidere? Intentionē igitur attēdens ſaluator qꝛ
fides ē via ad opera: cū dixiſſet ille Quid faciā: hac que-
ſtione omiſſa in notitiam fidei eum ducit. velut ſiquis in
terrogaret medicū q̄d comedā: ille oſtenderet q̄ deberēt ci-
bū precedere: ⁊ iō eū ad patreȝ remittit dicens. Quid me
dicis bonū: nō ꝙ ipſe bonus non eēt: erat. n. bonū ex bo
no patre germen: bonus boni filius. AVG. de con. euā.
Pōt aūt videri diſtare aliquid ꝙ ſm̄ mattheum dicitur.
quid me interrogas de bono: quod ad illud magis refer-
ri pōt: quod ait ille querēs. Quid boni faciam? Jbi. n. ⁊
bonū noīauit: ⁊ iterrogatio ē. commodiſſime intelligitur
vtrunqȝ dictū q̄d me dicis bonuȝ: ⁊ quid me interrogas
de bono: qd̄ ad illud magis referri pōt. TY. Denicq̄ poſt
q̄ docuit cognitionē dei ſubiungit: Mandata noſti. q. d.
qn̄ prius deū noueris: tūc optime q̄res q̄d faciē. CHR.
Expectante aūt principe audire xp̄m dicente. Recedas a
mandatis moſaicis ⁊ meis attende: ad moſaica eū mittit
vn̄ ſequit̄: Nō occides: non mechaberis. THE. Primo
quidem lex ea corrigit ad que facilius labimur: vt mecha
ri: cuius incentiuū ē intrinſecum ⁊ naturale: ⁊ occidere: qꝛ
immanis belua furor. Sed furtū ⁊ falſi teſtimonij culpaȝ
raro contingit incurrē: ſed ⁊ grauiora illa exiſtunt. ⁊ ideo
ſecūdario furtum ⁊ falſuȝ teſtimoniū ponit: vt rarius fal
lentia ⁊ leuiora. Sequit̄. n. Non furtū facies. non falſum
teſtimoniū dices. BASI. Nō ē aūt intelligendū fures eē
ſolum burſaꝝ inciſores: vel latrocinātes in balneis. Sȝ
⁊ ſi qui duces legionuȝ ſtatuti vel commiſſo ſibi regimi
ne ciuitatū aūt gentium: hoc quidē furtim tollunt: hoc vo

vi ac publice exigunt. TY. Sed videas in non agendo
precepta cōſiſtere: qm̄ ſi mechatus nō fueris: caſtus es. ſi
nō fureris: beniuolus. ſi falſo nō teſteris: veridicus. Attē
de virtutē iam facilē p bonitatem ſtatuentis. Nā mali fu-
gam ingerit: nō boni exercitiū: quelibet aūt quies quoli-
bet ē facilior opere. THEO. Sed qꝛ in parētes ꝯmitte-
re, quāq̄ magnū ſit crimen raro tñ accidit. Poſt oīa poſ.
Honora patrē tuū ꝛ matrē. AM. Eſt aūt honor nō ſolū
honorificētie: ſed et largitatis. Honor. n. ē deferre ꝓ me-
ritis. paſce patrē tuū: paſce matrē: ꝛ ſi paueris: adhuc nō
reddidiſti dolores ꝛ cruciatus quos ꝓ te mater paſſa ē.
Illi debes qd̄ habes: cui debes qd̄ es: quātū iudicium ſi
paſcat eccleſia quos tu paſcere nolis. Sed dices: Quod
erā parentibus collaturus: eccleſie mallē conferre. Non
querit deus donū de fame parentū: ſed vt paſcendos ſcri
ptura dicit parentes: ita pp deū relinquendos: ſi impedi-
ant deuote mentis affectum. Seqtur. Qui ait: Hec omia
cuſto. a iuuentu. mea. HIE. Mentit adoleſcens. Si. n. qd̄
poſtpoſitū ē in mandatis: Diliges ꝓximum tuum ſicut te
ipſuʒ: opere cōpleſſet: quō poſtea audiens: Uade ꝛ vēde
oīa que habes: ꝛ da pauperibus triſtis abſceſſit. BE. Ut
nō ē putandus eē mētitus: ſed ſimpliciter vt vixerit. ſ. ex-
terius eē confeſſus: alioquin nequaq̄ marcus diceret: q
ieſus intuitus eū dilexit eum. TY. Oñdit aūt conſequē-
ter dñs q ſi aliquis vetus teſtamētū pegerit: pfectus nō
eſt: ſed deeſt ei ſequi xp̄m. vñ ſubditur. Quo audito ieſus
ait ei: adhuc vnū tibi deeſt: oīa quecūq; habes vēde ꝛ da
pauperibus: ꝛ habebis theſaurū i celo. q. d. Queris quō
ſit poſſidenda vita eterna: ſparge facultates pauperibus
ꝛ obtinebis illā. Parua ſunt q̄ impendis: magna que reci
pis. ATHANA. Nō. n. mundū deſpicientes putem⁹
grandia qdem abdicaſſe: qꝛ tota terra ē in ꝯparatione ce-
li breuiſſima: quapp ſi toti terre dñinaret: ei abrenunciā
tes: nihil dignuʒ eſſet in ꝯparatione regni celorum. BE.
Quicunq; ergo pfectus eē voluerit: oportet vendere que
habet: nō ex pte ſicut ananias fecit ꝛ ſaphira: ſed totum.
THEO. vñ dicens: Oīa que habes. ſummaʒ pauptatē
ſuadet. Siqd. n. reſtituerit: illius ſeruus ē. BASI. Nō tñ
docet facultates vendere: eo q nāliter ſint praue: alioqui
creatura dei nō eēnt. vñ eas non tāq̄ malas abijcere: ſed
diſponere monuit. ꝛ ꝯdemnatur aliquis: nō qꝛ eas poſſi-
det: ſed qꝛ eis abuſus ē: quo fit vt facultatū ſm̄ mandata
dei diſpenſatio: ꝛ crimina deleat ꝛ regnum cōferat. vñ ſub
dit: Et da pauperibus. CHRY. Poterat quidē deus ale
re pauperes: ꝛ ſine hoc q nos miſeremur eorū: ſʒ vult dā
tes dilectione aſtringi accipientibus. BASI. Dicēte aūt
dño. Da pauperibus: puto non expedire cuiq̄ negligent
gerere: ſed oīa diligenter diſponere: pcipue p ſeipm̄: ſi ex
parte ſe hēat: ſin autēʒ p eos de quibus cōſtat q fideliter
ꝛ prudenter diſponāt: maledictus. n. qui negligenter perfi
cit opera dñi. CHRY. Sed illud querit quō erogare cū
cta pauperibus perfectionis eē videt: paulus aūt abſq;
dilectione hoc aſſerit eſſe imperfectū: ſed valde conſonat
qd̄ ſubiunxit. Et veni ſequere me. quod oñditur ex dile-
ctione eſſe. In hoc. n. cognoſcēt oēs q mei eſtis diſcipuli
ſi dilectionē habueritis adinuicē. THE. Cum pauper-
tate. n. ceteras quoq; virtutes hoīem habere oportet. ob
hoc ait: Et veni ſequere me. i. in ceteris eſto meus diſci-
pulus: iugiter me ſequaris. CIRY. Princeps aūt ille vi
ni recentis capax non fuit: vetus vter exiſtēs: ſed triſticia
ruptus ē. vñ ſeqtur: His ille auditis cōtriſtatus ē: quia di-
ues erat valde. BASI. Mercator non triſtatur in nundi-
nis paciſcendo q̄ poſſidet: acquirēdo ſibi oportuna. Tu
vero triſtaris puluerē dans: vt acquiras vitam beatam.
Uidens aūt ieſus illum triſtē factū dixit. Quod
difficile qui pecunias hñt in regnū dei intrabunt.
Facilius ē enim camelum p foramen acus tranſi-
re: q̄ʒ diuitē intrare i regnum dei. Et dixerunt qui

audiebāt: Et quis pōt ſaluus fieri? Ait illis. Que
īpoſſibilia ſūt apd̄ hoīes: poſſibilia ſūt apd̄ deū.
Ait āt petr⁹. Ecce nos dimiſim⁹ oīa ꝛ ſecuti ſumus
te. Qui dixit eis: Amē dico vobis: nemo ē q relīq
rit domū aut pentes: aut fratres aut vxorē aut filī
os aut agros pp regnum dei: ꝛ nō recipiat multo
plura i hoc tpe: ꝛ i ſeculo futuro vitā eternā.
THE. Quoniā diues audita opum abiectione triſta
tus fuit: dñs admiranter locutus ē. Dicitur. n. Uidēs au
tē il. tri. fa. dixit. Quam difficile q̄ pecu. hñt in re. dei in
tra. Nō dicit impoſſibile ē eos intrare: ſed difficile. Po
enim per diuitias adipiſci ſuperna: ſed difficile ē: qꝛ poſſeſ
ſiores ſūt viſco diuitie: ꝛ vix euellitur animus occupat⁹
ab eis: ſed ſubſequenter vt impoſſibile hoc indicat cum
dicit. Facilius ē. n. camelū per foramen acus tranſire q̄ di
uitē intrare in regnū dei. Nomē qd̄ in greco ponitur equi
uocuʒ ē ad animal qd̄ camelus dicitur: ꝛ ad rudentē quo
cunq; ergo modo intelligas impoſſibile eſt. Quid igit di
cendum ē. primo quidē q reuera ita ſe habet. Aliud. n. ē
diues: aliud economus. nam diues eſt qui ſibi reſeruat
diuitias. Economus vero ſiue diſpenſator: qui ad opus
aliorū has tenet. CHRY. Abraā quidē poſſidebat opes
pauperibus: ꝛ qui iuſte eas poſſident. quaſi ſuſcipientes
a deo diſpenſant in diuinis mandatis. qui vero contra
deum acquiſierunt: ꝛ in expendendo faciunt illud idē me
retricib⁹ ꝛ paraſitis dantes: vel humi abſcondentes: ege
nis vero nihil ipendentes. Nō ergo ꝓhibet ditari: ſʒ opi
bus famulari. vult vt neceſſarijs vtamur eis: nō vt cuſto
diamus: nam famuli ē cuſtodire: ſed domini diſpenſare:
ſi conſeruari eas vellet: non tradidiſſet eas hominibus:
ſed ſineret in terra iacere. THEO. Porro attendas illō
q diuitē quidem impoſſibile dicit ſaluari: poſſidentē vo
diuitias difficile: quaſi dicat: diues qui captus ē a diuitijs
ꝛ famulatur eis non ſaluabitur: habens vero illas. ſ. qui
eis dominatur vix ſaluabitur cā humane fragilitatis. Co
natur. n. nos diabol⁹ ſupplātare: quoadusq; poſſidem⁹ di
uitias ꝛ difficile ē aufugere decipulas eius. ideoq; bonus ē
paupertas ꝛ quaſi tētatione carens. CHRY. Nulla eni
ē diuitiarū ꝯmoditas aīa patiente penuria: nec leſio pau-
pertatis: aīa diuitijs affluente. Si aūt diteſcentis indiciū
ē nullius egere: ꝛ paupaſcentis indigere. palaʒ ē q magi
eē pauperē facit magis diteſcere. Facil⁹ ē. n. q quis ipau
pertate q̄ in diuitijs opes contēnet: neq;. n. talis ē ambi-
tus vt per magis habere ſedet. Sed per hoc ꝯſueuit ma
gis accendi: ſicut ignis qñ maiorē ſuſcipit eſcā: q̄ aūt ma
la vident eē iopie cōia ſūt: q̄ vero diuitiarū ꝓpria ſūt cap
AVG. de que. euan. Diuitē ḡ hic appellat cupidū rerū
temporalium: ꝛ de talibus ſuperbiētē. his diuitibus con
trarij ſūt pauperes ſpiritu quorū ē regnū celorū. Myſtice
aūt facilius ē xp̄m pati ꝓ dilectoribus ſeculi: q̄ dilecto-
res ſeculi ad xp̄m poſſe conuerti. Cameli. n. nomine ſe in
telligi voluit qꝛ ſponte humilians infirmitatis nr̄e onera
ſuſtulit: p acū aūt punctiones ſignificat: per punctiones
dolores in paſſione ſuſceptos: foramē aūt acus dicit an
guſtiam paſſionis. CHRY. Hic aūt ſermo quaſi grauis
tranſcēdebat diſcipulorū virtutē. vñ ſequitur. Et dixerūt di
qui hec audiebāt: Et q̄s pōt ſaluus fieri. Hoc dixerūt di-
ſcipuli nō de ſe ſed de toto mundo timentes. AVG. de
que. euan. Cū āt incōparabiliter maior ſit turba paupe-
rū que diuitibus perditis pōt ſaluari: intellexerunt oēs q̄ di
uitias amāt: ēt ſi adipiſci nequeāt in diuitū numero depu
tari. Sequit. Ait illis: que impoſſibilia ſunt apud hoīes
poſſibilia ſunt apud deum. Quod non ita intelligendum
eſt quaſi diues cuʒ cupiditate ꝛ ſuperbia in regnuʒ dei ſit
intraturus. ſed poſſibile ē deo vt a cupiditate ꝛ ſuperbia
ad charitatē ꝛ humilitatē conuertatur. THEOPHI.
Apud hoīes ergo quorū ſerpit intentio ad terrena: impoſſi
bilis eſt

bilis eſt ſalus vt dictū ē: apud deum vero poſſibilis eſt
Cum enim homo conſiliarium habet deū: ⁊ iuſtificatio
nes ⁊ doctrinas paupertatis imbiberit: necnō eius auxi
liū inuocet hoc fiet poſſibile. CIRY. Cōgrue aūt diues
cū multa cōtēpſerit: recōpenſationē expectabit: qui vero
parua poſſidēs ea abdicauit quid ei ſperandū eēt: q̄rere
decebat. vn̄ ſequitur: Ait aūt petrus: ecce dimiſimus oīa
mattheus addit: quid ergo erit nobis. BEDA. q. d. feci-
mus qd̓ iuſſiſti: qd̓ igitur dabis nobis premij. Et q2 non
ſufficit dimittere oīa iungit qd̓ perfectū ē dicēs: Et ſecuti
ſumus te. CIRYL. Illud aūt neceſſe ē dicere: ꝙ paucis
abrenunciantes ꝙtū ſpectat ad propoſitū ⁊ obedientiā
pari lance cū opulentis pendunt: paribus vtētes affecti-
bus: dū rerū quas poſſidēt abiectiōē vltro inferūt. vn̄ ſe
quitur: Amē dico vobis. Nemo ē q̄ reli. do. aut parē. aut
fra. aut vxo. aut fi. aut agros ꝓꝑ regnū dei ⁊ non recipiat
mul. plu. in hoc tp̄e ⁊ in ſecu. futu. vitā eternam. Eleuat
ad acceptiſſimā ſpē oēs audiētes iureiurādo ꝓmittēs: dū
apponit ſermoni amē. Doctrina. n. diuina mundū vocā-
te ad fidē xp̄i: forſitan aliqui reſpicientes parentes infide
les noluerūt eos turbare veniendo ad fidē. ⁊ ſimilis ēra-
tio aliorū germanorū. Deſerūt aūt quidā patrē ⁊ matrē:
⁊ totius parentele amorē deſpiciūt ꝓꝑ amorem xp̄i. BE.
Senſus igitur iſte ē: qui ꝓꝑ regnū dei inquirēdū oēs affe-
ctus contempſerit: oēs ſeculi diuitias delicias riſuſq; cal
cauerit: multo plura in p̄nti recipiet. cuius ſnīe occaſione
quidā iudaicā mille annorū fabulā poſt reſurrectionē iu-
ſtorū edificāt: qn̄ oīa q̄ ꝓꝑ deū dimittim⁹ multiplici nobis
ſint fenore reddēda ⁊ inſuper vita eterna donāda. Nec vi
dēt inexperti ꝙ ſi i ceteris digna ſit repromiſſio: in vxori-
bus tn̄ iuxta alios euangeliſtas centenis: appareat turpi
tudo: preſertim cū dn̄s in reſurrectiōe non eē nubendum
teſtet. Et iuxta marcum ea que dimiſſa fuerint: in hoc tp̄e
cū perſecutionibus accipienda confirmet: quaſi illis mil
le annis abeſſe dogmatiçant. CIRY. Hoc ergo dicimus
ꝙ omiſſis tp̄alib⁹ ⁊ carnalibus multo maiora ſibi aliq̄s
vendicabit: qm̄ ⁊ apoſtoli cū pauca dimiſerint: obtinue
runt multiplicia dona chariſmatum: ⁊ celebres reputati
ſunt vbiq;: Erimus ergo ſimiles illis: ſi domum quis di
mittat: recipiet manſiones ſupnas: ſi patrē: patrē hēbit ce
leſtem. Si a germanis receſſerit in fratrem hunc recipiat
xp̄s. Cū dimiſerit ꝯiugē: inueniet diuinā ſapiā a q̄ ꝓcrea
bit ſpiritales fructus: iueniet hieruſalē celeſtē q̄ ē mater
nr̄a. A fratrib⁹ ēt ⁊ a ſororib⁹ ſui ꝓpoſiti glutino ſpiritali
colligatis multo i hac vita gratioſiorē recipiet charitatē.

¶ Aſſūpſit aūt ieſus duodeci ⁊ ait illis: Ecce aſcē
dimus hieroſolymā: ⁊ cōſūmabunt oīa q̄ ſcripta
ſūt p ꝓphas de filio hoīs. Tradet. n. gētibus ⁊ il
ludetur: ⁊ flagellabitur ⁊ conſpuetur. ⁊ poſtq̄ fla
gellauerint occidēt eū: ⁊ die tertia reſurget. Et ipi
nihil horū itellexerūt. Et erat verbū iſtud abſcōdi
tū ab eis: ⁊ nō intelligebant que dicebantur:

THE. Preuidens ſaluator ex paſſione ſua diſcipulorū
aios turbandos: eis longe ante ⁊ paſſiōis ſue penā: ⁊ re
ſurrectionis ſue gloriā predicit. vn̄ dicitur: Aſſumpſit aūt
ieſus. xij. ⁊ ait illis. Ecce aſcen. hiero. ⁊ conſum. omnia q̄
ſcrip. ſunt per prophe. de filio hoīs. BE. Preuidēs enim
quoſdam hereticos futuros qui xp̄m dicerēt legi ꝓphe-
tiſq; docuiſſe ꝯtraria: oſ̄dit ꝙ per ꝓphetarū preſagia ſue
paſſiōis ⁊ poſterioris glorie ſit celebrata ꝑfectio. CHR.
Seorſum aūt de paſſione cū diſcipulis confert. Non enī
oportebat hūc ſermonē pluribus diuulgari: ne turbaren
tur. Ob hoc aūt predicebat diſcipulis: vt exercitati p ex
pectationē facilius ſuſtinerēt. CIRY. Et vt ſciant: quo-
niā paſſionem prenouit: ⁊ ſpontaneus ad eā acceſſit ne
dicerent: qualiter in manus hoſtiū incidit: qui nos ꝓmit-
tebat ſaluare. vn̄ ſeriatim ordinē paſſiōis enarrat ſubdēs
Tradetur. n. gentibus: ⁊ illudetur ⁊ flagellabit ⁊ cōſpuet.
CHRY. Hoc iſaias predixerat dicēs: Obtuli ſcapulas
meas ad verbera: genas meas ad alapas: ⁊ faciē meā nō
diuerti a ſputorū dedecore. Sz ⁊ crucis patibulū ꝑdixit
propheta cū ait: Tradidit in mortem aiam ſuā: ⁊ cū ſcele
ratis reputatus ē. vnde ⁊ hic ſubditur. Et poſtq̄ flagella-
uerint occident eū. Sed ⁊ reſurrectionem eius dauid ꝑ
dixit dicens. Non derelinques aiā meā in inferno. vn̄
hic ſubditur: Et tertia die reſurget. ISIDO. Admiror
aūt dementiam querentium cur chriſtus ante triduū re
ſurrexit. ſi enim reſurgeret tardius q̄ predixerat: impotē-
tie eſſet: celerius vero ē ſumme virtutis indiciū. Si quē
enim cum ſpoponderit ſuo creatori poſt triduum ꝑſolue
re debitum: eadem die ſatiſfacientem viderimus non fal-
lacem ſed potius vt veridicū eum mirabimur. Dicā etiā
ꝙ non dixit ſe poſt tres dies reſurrecturū: ſed die tertia.
Habes paraſceuen: habes ſabbatum vſq; ad ſolis occa-
ſum: ⁊ poſt ſabbatum reſurrexit. CIRY. Diſcipuli autē
nondum nouerant exquiſite qd̓ prophete ꝑdixerant: ſed
poſtq̄ reſurrexit aperuit eis ſenſum: vt intelligerent ſcri-
pturas. vnde ſequitur: Et ipſi nihil horum intellexerunt.
BE. Quia enim diſcipuli eius vitā maxie deſiderabāt
eius mortem audire non poterant. Et quoniā non ſolum
hominem innocentem: ſed ⁊ deum verū ſciebāt: hūc nul-
latenus mori poſſe putabant. Et quia parabolas eū ſepe
loquentem audire conſueuerant quotiens aliquid de ſua
paſſione dicebat: ad aliud allegorice referendum eē cre-
debant. vnde ſequitur: Erat autem verbum iſtud abſcon-
ditum ab eis: ⁊ non intelligebant que dicebantur. Iudei
vero quia in eius necē conſpirauerāt: ꝙ de paſſione ſua
loqueretur dicens in ioanne: Oportet exaltari filium
hominis intelligebant. vnde dixerunt: Nos audiuimus
ex lege quia chriſtus manet in eternū: ⁊ quomodo tu di
cis. Oportet exaltari filium hominis.

¶ Factū ē aūt cū appropiquaret hierico: cec⁹ qdā
ſedebat ſecus viam mēdicās. Et cū audiret turbā
pretereūtē: iterrogabat quid hoc eſſet. Dixerunt
aūt ei: ꝙ ieſus naçarenus tranſiret. Et clamauit di
cēs. Ieſu fili dauid miſerere mei. Et q̄ preibāt icre
pabant eū vt taceret. Ipſe vero multomagis cla
mabat: fili dauid miſerere mei. Stās aūt ieſus iuſ
ſit illū adduci ad ſe. Et cū apropiquaſſet: iterroga
uit illum dicens: Quid tibi vis faciā: At ille dixit:
Dn̄e vt videā. Et ieſus dixit ei: Reſpice. Fides tua
te ſaluum fecit. ⁊ confeſtī vidit: ⁊ ſeq̄batur illū: ma
gnificans deū. Et omnis plebs vt vidit dedit lau
dem deo.

GRE in hom. Quia carnales adhuc diſcipuli non vale
bant capere verba myſterij: venitur ad miraculum ante
eorum oculos cecus lumē recipit: vt eos ad fidē celeſtia
facta ſolidarēt. vn̄ dicit: Fa. ē aūt. cū appro. hie. ce. qui. ſe.
ſe. vi. mēdicās. THE. Et ne inceſſus dn̄i eēt inutilis: in
via fecit ceci miraculū: hoc documentum diſcipulis ſuis
dans: vt in oībus ſimus proficui: ⁊ nihil ſit i nobis oci-
oſū. AVG. de que. euā. Poſſemus de appropiquātib⁹
hiericho ſic intelligere: vt iam inde egreſſi: ꝓpe tn̄ adhuc
eēnt ad eā ciuitatē: qd̓ quidē minus vſitate dr̄. Sed tn̄ vi-
deri poſſet hoc dictum: qm̄ mattheus egredientibus eis
ab hiericho dicit illuminatos duos cecos qui iuxta viā
ſedebāt. De numero quidē nulla eēt qō ſi alter euangeli-
ſtarum de vno tacuiſſet vnius reminiſcens. nā ⁊ marcus
vnū ꝯmemorat: cū ⁊ egrediētib⁹ eiſ ab hiericho dicit illu
minatū: cuius ⁊ nomē dixit ⁊ patrē vt intelligamus eū
fuiſſe potiſſimū: alterū ignotum: vt merito ille notus etiā
ſolus decēter commemoraretur. Sed qm̄ que ſequūtur

in euangelio ſm lucam: aptiſſime oſtendunt illud qḋ ipſe
narrat adhuc venientibus ipſis hiericho factuꝫ eē: nihil
aliud reſtat itelligere: n ſi bis eē factū hoc miraculū ſemel
in vno ceco: cū adhuc veniret in illam ciuitatē: iteꝝ i duo
bus cū inde egrederetur: vt illud vnum lucas: alteꝝ mat
theus enarrat. CHRY. Multus aūt erat populus circa
chriſtum ⁊ cecus eū quidē non nouerat. ſentiebat aūt eſſe
eū: ⁊ rapiebat ꝑ affectum: qḋ nō hauſit aſpectus. vn̄ ſub/
ditur. Et cū au. tur. ꝓte. inter. qd hoc eēt. Et oculati qdem
ſm opinionē loquebant. Sequit: Dixe. aūt ei. ꝙ ie. naça.
tranſiret. Cecus vero vera clamabat: alia docet: ⁊ alia ꝓ/
dicat. Nā ſequit: Et cla. di. ie. fi. da. mi. mei. Quis te docu
it hec o hō: nū ꝑlegiſti libꝛos ꝑuatus luminibus. Unde
igit noſti luminare mundi: vere dominus illuminat cecoſ
CIRY. In iudaiſmo aūt nutritus non ignoꝛauit: ꝙ de ꝓ
genie dauid deus ſm carneꝫ naſceretur: ⁊ iō ei vt deo lo
quitur dicens. Miſerere mei: hunc imitenſ qui in duo di
uidunt xp̄m: hic. n. xp̄m tanꝙ deū adit: ⁊ filium dauid eū
nominat. Mirenſ auteꝫ inſtantiā confeſſionis eius. Qui
dam. n. eū confitentem fidē compeſcebant. Sequit: Et q
ꝑei. increpa. eū vt tace. Sed ꝑ inhibitiones huiuſmodi
non ipediebatur eius audacia. Nouit. n. fides oībus re/
pugnare: ⁊ in oīa triumphare. vtile. n. ē pꝛo cultu diuino
pudoꝛē deponere: nā ſi cā pecunie ſunt inpudentes: non
nulli pꝛo aīe ſalute nō decet bonam inducere impudentiā
vnde ſequitur. Ipſe vero multo ma. cla. fi. da. mi. mei. Si
ſtit aūt xp̄m vox inuocātis in fide: ⁊ inuocātes in fide re
ſpicit. ⁊ ideo merito vocat cecū ⁊ accedere iuſſit. vn̄ ſeqt:
Stans autē ieſus iuſſit illū adduci ad ſe: vt. ſ. q ꝑi⁹ fide
eum tetigerat: appꝛopinquaret ⁊ coꝛpoꝛe. Appꝛopinqn/
teꝫ cecū dn̄s interrogat. Nā ſequit: Et cū app. inter. il. di.
Quid tibi vis faciā: Diſpenſatiue interrogat: nō q̄ſi igno
rās: ſed vt ſcirēt aſtantes ꝙ nō petebat pecuniā: ſꝫ diuinā
efficaciā: vt a deo. vn̄ ſeqt: At il. di. Do. vt vide. CHR.
Uel qꝛ calumniatoꝛes veritatis iudei poſſent dicere: vt i
ceco nato: nō ē hic ſed ſimilis eius: voluit vt cecus pꝛius
oſtenderet defectū nāe: ⁊ tūc cognoſcat gratie maieſtateꝫ
at vbi petitionis modū cecus explicuit: tūc cum ſumma
maieſtate pꝛecepit ei vt videret. vn̄ ſeqtur. Et dixit il. ie.
Reſpice: qḋ redūdabat in crimen ꝑfidie iudeoꝝ: quis. n.
ꝓphetaꝝ talia dixit: Aſpice tn̄ quid aſſumat medic⁹ ab
eo cui collata ē ſanitas: Sequit. n. Fides tua te ſaluū fecit
Pꝛo fide. n. vendunt beneficia: diffunditur. n. gratia quā
ſuſcepit fides. Et ſicut ab aliquo fonte hi qdeꝫ puis vaſis
modicū aque hauriūt: hi vero maioꝛibus multū fonte
non diſtinguēte menſuras: ⁊ ſm feneſtras que aperiūtur
magis vel minus ſplendoꝛ ſolis infunditur: ita ſm capa/
citatē intentionis haurit gr̄a: vertitur aūt vox xp̄i in lucē
languentis: erat. n. verbū vere lucis. vnde ſequit. Et ꝯfeſti
vidit. At cecus ⁊ ante beneficiū fidē oñdit feruidā: ⁊ poſt
beneficiū beniuolētiā obſeruauit. Sequit: Et ſeque. il. ma
gnifi. deū. CIRY. Ex quo patet ꝙ a duplici cecitate libe/
rabat: coꝛpoꝛali ſ. ⁊ intellectuali. neqꝫ. n. gloꝛificaſſet vt
deū niſi vere vidiſſet: ſed ⁊ aliis factus ē occaſio gloꝛificā
di deū. Seqt: Et oīs plebs vt vi. de. lau. deo. BE. Nō ſo
lum pꝛo ipetrato munere lucis: ſꝫ ⁊ merito fidei impetrā
tis. CHRY. Hic aūt neceſſe ē querere cur xp̄s demoni
acum quidē curatū ſequi volentē pꝛohibet: cecū aūt illu/
minatū ſequētē nō ꝓhibet: ſed neutrū irrationale puto: il/
luꝫ. n. mittit pꝛeconē: vt ex ſua ꝯſciētia bn̄factoꝛē ꝑdicet
erat. n. excellēs miraculū videre furioſum ſane mētis eſſe
cuꝫ. Cecū vero ꝑmittit ſequi: qn̄ hieroſolymā aſcēdebat
ꝑ crucem ꝑfecturus altuꝫ myſteriū: vt recētē hn̄tes mira/
culi mētionē: nō exiſtimarēt cū infirmitate potius ꝙ mia
pati. AM. In hoc aūt ceco typus populi gentilis ē q ſa
cramēto dn̄ico recepit amiſſi luminis claritatē. Nihil āt
intereſt: vtrū in vno ceco medicinā: an in duobus accipi
at: qm̄ ex chaꝫ ⁊ iaphet noe filiis oꝛiginē ducēs i duob⁹
cecis duos generis ſui pꝛetēdebat auctoꝛes. GRE. i ho.

Uel cecū ē genus humanū: qḋ i parente pꝛimo claritatē
ſuperne lucis ignoꝛans: damnatiōis ſue tenebꝛas patit.
Hiericho aūt interpꝛetat luna: que dum mēſtruis momē
tis decreſcit: defectū nr̄e moꝛtalitatis deſignat. Dū igitur
conditoꝛ noſter appꝛopinquat hiericho: cecus ad lumen
redit: qꝛ dū diuinitas defectū noſtre carnis ſuſcepit: hu
manuꝫ genus lumen qḋ amiſerat recepit. Qui ergo eter
ne lucis claritatē neſcit cecus ē. Si aūt iam redemptoꝛem
credidit q dixit: Ego ſum via: iuxta viam ſedet. Si vero
credidit: ⁊ exoꝛat vt eternū lumen recipiat: iuxta viaꝫ ſe
det ⁊ mendicat. Illi aūt qui ieſū venientē pꝛecedūt: deſi
gnāt carnaliū deſiderioꝝ turbas: tumultuſqꝫ vitioꝝ: qui
pꝛiuſꝙ ieſus ad coꝛ noſtrū ꝑueniat: diſſipāt cogitationē
nr̄am: ⁊ in ipſa nos nr̄a oꝛone cōturbāt. Ipſe vero magis
clamabat: qꝛ quāto grauioꝛi tumultu cogitationū pꝛemi
mur: tāto oꝛoni inſiſtere ardētius debem⁹. Cū aūt adhuc
turbas phantaſmatū in oꝛatione patimur: ieſum aliqua
tenus trāſeuntem ſentimus. Cū vero oꝛationi vehemēt
inſiſtimus: deus in coꝛde figitur: ⁊ lux amiſſa reparatur:
vel tranſire humanitatis ē: ſtare diuinitatis. Cecū igit cla
mātē dn̄s trāſiēs audiuit: ſtās illuminauit: qꝛ ꝑ humanita
tē ſuā vocib⁹ nr̄e cecitatis ꝯpatiēdo miſertus ē: ſed lumē
nobis gr̄e ꝑ diuinitatis potētiā infudit. Ad hoc aūt requi
rit qd velit vt coꝛ ad oꝛoneꝫ excitet: peti. n. hoc vult: qḋ ⁊
nos petere ⁊ ſe ꝯcedere pꝛenoſcit. AM. Uel interrogauit
cecū vt crederemus: niſi ꝯfitētē nō poſſe ſaluari. GRE.
in ho. Cecus aūt a dn̄o nō auꝝ: ſed lucē querit. Et nos nō
falſas diuitias: ſꝫ lucē queramus: quā videre cū ſolis an
gelis poſſimus: ad quaꝫ lucē via fides ē. vn̄ recte ceco dr̄
Reſpice: fides tua te ſaluū fecit. Qui videt ⁊ ſequit: q: bo
nū qḋ intelligit operat. AVG. de que. euan. Si aūt hieri
cho lunā ⁊ ob hoc moꝛtalitatem interpꝛetamur: moꝛti ꝑ
pinquans dominus iudeis ſolis lumē euangelii iuſſerat
pꝛedicari: quos ſignificauit ille vnus cecus quē lucas cō
memoꝛat: a moꝛte aūt reſurgens atqꝫ deſcēdēs ⁊ iudeis
⁊ gentibus quos duos populos ſignificare videtur duo
ceci commemoꝛati a mattheo. CA. XIX.

Et ingreſſus ꝑambulabat hiericho.
Et ecce vir noīe zacheus: ⁊ hic pꝛin/
ceps erat publicanoꝛū: ⁊ ipſe diues.
Et querebat videre ieſuꝫ quis eſſet: ⁊
nō poterat pꝛe turba: qꝛ ſtatura puſil
lus erat. Et ꝓcurrēs aſcēdit i arboꝛeꝫ ſicomoꝝ vt
videret eū: qꝛ inde erat tranſiturus. ⁊ cū veniſſet ad
locū: ſuſpiciens ieſus vidit illum: ⁊ dixit ad eum
zachee feſtinans deſcende: qꝛ hodie in domo tua
opoꝛtet me manere. Et feſtinans deſcendit: ⁊ exce
pit illū gaudens. ⁊ cum viderēt oēs murmurabāt
dicentes: ꝙ ad hoīem peccatoꝛē diuertiſſet. Stās
aūt zacheus dixit ad ieſum. ecce dimidiuꝫ bonoꝝ
meoꝝ do pauperibus: ⁊ ſiquid aliqueꝫ defrauda
ui reddo quadruplū. Ait ieſus ad euꝫ. Quia ho
die ſalus domui huic facta ē: eo ꝙ ⁊ ipſe filius ſit
abꝛae. Uenit enim filius hominis querere ⁊ ſaluū
facere quod perierat.

AM. Zacheus in ſicomoꝛo: cecus in via: quoꝛum alte
rum dominus miſeratus expectat: alterū ſue manſionis
claritate nobilitat. de quo dicitur: Et ingreſſus ieſus ꝑ
ambu. hie. ⁊ ec. vir noīe zache. ⁊ hic erat pꝛin. publica. ⁊
ipſe diues. Et bene pꝛinceps inducit publicanoꝝ. Quis
enim de ſe deſperet qn̄ iſte peruenit ad gratiam: cui cēſus
ex fraude: ⁊ ipſe qdē diues: vt ſcias oēs diuites auaros.
CIRY. Sed zacheus in his moꝛam non traxit: ſed fa
ctus eſt dignus pꝛopitiatione dei: qui cecos illuminat: ⁊
longinquos